

РЕШЕНИЕ

№ 469

гр. Варна, 27.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в закрито заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ралица Ц. Райкова

като разглежда докладваното от Ралица Ц. Райкова Търговско дело № 20223100900637 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.25 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел.

Образувано е по жалба на „Мапи Оушън Естейтс“ ООД, ЕИК 102919317 срещу Отказ № 20220915222906-4/21.09.2022 г. на длъжностно лице по регистрация (ДЛР) при Агенция по вписванията (АВ), постановен по заявление с вх. № 20220915222906/15.09.2022 г., с което е поискано вписване на приемането на нов съдружник, прехвърляне на дружествени дялове, вписването на нов управител и обявяване на новоприет дружествен договор по партида на дружеството В ТРРЮЛНЦ.

В жалбата е формулирано искане за отмяна на постановения отказ поради неговата незаконосъобразност и неправилност. Искането се аргументира с доводи, че чл. 56, ал. 1 и чл. 58 КМЧП не са специални спрямо чл. 61 и чл. 98, ал. 5 КМЧП, както и че чрез систематично тълкуване на разпоредбите се достигало до извод, че чл. 56, ал. 1 и чл. 58 КМЧП регулирали само възникването, съществуването и прекратяването на юридическите лица, а чл. 61 и чл. 98, ал. 5 КМЧП уреждали едностранните и двустранните сделки, вкл. и редът и формата за сключването им. При нотариално удостоверяване, извършено от чуждестранен нотариус приложима била разпоредбата на чл. 61 КМЧП във връзка, с което се цитира съдебна практика, касаеща упълномощаването от нотариус в чужбина при сделки с недвижими имоти, находящи се в България, като се излага и допълнителна аргументация в насоката. Сочи се и че чл. 98, ал. 5 КМЧП също предвиждал редовност на упълномощаването при спазване на формата, изискуема от съответното чуждестранно законодателство.

В депозирания от АВ отговор се сочи, че жалбата е неоснователна, а отказът на ДЛР – правилен и законосъобразен, като се излагат аргументи, припокриващи се с тези, изложени в самия отказ. Претендира се присъждането на съдебно-деловодни разноски.

След преценка на представените при регистрацията на заявлението доказателства и въз основа на справка по партида на дружеството в ТРРЮЛНЦ, съдът приема за установено от **фактическа и правна страна следното:**

Жалбата е подадена в рамките на законоустановения срок от легитимирано лице,

заплатило изискуемата държавна такса, поради което жалбата се явява **допустима** и като такава следва да бъде разгледа по същество.

С пълномощно с нотариална заверка на подписа, извършена от нотариус в Република Ирландия, М.М. – съдружник в „Мапи Оушън Естейтс“ ООД, притежаващ 50% от капитала му, упълномощил адв. Я. С. да извърши всички необходими действия, свързани с редовното провеждане на Общото събрание на съдружниците и продажбата на притежаваните от него 25 дяла от капитала на дружеството, както следва: 24 дяла – на Дж.М. и 1 дял – на С.М.. По същия начин и за същата цел, другият съдружник – Дж.М. и третото лице – С.М. самостоятелно упълномощили адв. А.М..

На 14.09.2022 г. било проведено Общо събрание на съдружниците, на което била разгледана и удовлетворена молбата на С.М. за приемането □ като съдружник, като било дадено съгласие и за прехвърляне на притежаваните от М.М. 25 дяла по начина, посочен по-горе. На 14.09.2022 г. били сключени и двата договора с нотариална заверка на подписите и съдържанието за покупко-продажбата на дружествените дялове, извършена от пълномощниците на страните по сделките. На проведено на същата дата Общо събрание, с оглед извършената продажба, Дж.М. и С.М., чрез своите пълномощници, взели решение за приемане на нов дружествен договор, освобождаване от длъжност на досегашния управител и назначаването на Дж.М. за такъв.

Управителят подал заявление до ТРРЮЛНЦ за вписване на приетите промени, но след повторното неизпълнение на дадени от ДЛР указанията за представяне на надлежно заверени пълномощни и съгласие на новия управител, бил постановен обжалваният отказ. Основният аргумент на ДЛР се заключава във факта, че според приложимото на осн. чл. 56 вр. 58 КМЧП българско законодателство, за покупко-продажбата на дружествени дялове ТЗ изисква специфична форма за действителност на сделката – писмена с нотариална заверка на подпис и съдържание, извършена едновременно, а съгласно чл. 37 ЗЗД упълномощаването за осъществяване на сделката следвало да бъде направено в същата форма. От представените, заверени в чужбина пълномощни, обаче било видно, че заверен бил единствено подписът на упълномощителя върху тях.

С оглед така установеното от фактическа страна, спорен в производството се явява въпросът дали съобразно чл. 56 вр. 58 КМЧП упълномощителната сделка за прехвърляне на дялове от капитала на дружество, регистрирано в България, следва да съответства на изискуемата според българското законодателство форма за транслативната сделка или съобразно чл. 61 и чл. 98, ал. 5 КМЧП е достатъчно да бъдат спазени условията за форма, определени от правото на държавата по местоизвършването на упълномощаването.

Съгласно чл. 56, ал. 1 КМЧП юридическите лица се уреждат от правото на държавата, в която са регистрирани, а то от своя страна, урежда придобиването и загубването на членство, както и свързаните с това права и задължения. Изхождайки от главата и раздела от кодекса, в която са поместени тези разпоредби се достига до извод, че същите се явяват специални спрямо общите правила на чл. 61 и чл. 98, ал. 5 КМЧП, касаещи договорни отношения, стоящи извън правоотношенията, възникващи във връзка с прехвърлянето и придобиването на членствени права в търговско дружество. Така, ДЛР правилно е посочило, че приложимо в процесния случай е българското законодателство, изискващо едновременно извършена нотариална заверка на подписа и съдържанието, не само на договора по чл. 129, ал. 2 ТЗ, но и на упълномощителната сделка за сключването на договора на основание чл. 37 ЗЗД /*Определение № 42/20.01.2016 г. по т. д. № 3725/2014 г. на ВКС, I т.о.; Решение № 57/27.02.2019 г. по в. ч. т. д. № 31/2019 г. на БАС; Решение № 2043/01.08.2019 г. в. т. д. № 3548/2019 г. на САС; Решение № 268/21.09.2022 г. по в. т. д. № 526/2022 г. на ВАС; Решение № 174/10.09.2020 г. по в. т. д. № 426/2020 г. на ВАС*/.

Наред с горепосоченото, следва да бъде съобразена и специалната цел, мотивирала законодателя да измени /ДВ, бр. 105 от 30.12.2016 г./ изискуемата за договора по чл. 129, ал.

2 ТЗ квалифицирана форма от писмена с нотариална заверка на подписа, в такава изискваща едновременно нотариално удостоверяване на подписа и съдържанието на договора, а именно предотвратяването на така наречената „кражба на фирми“, разглеждана като значим обществен и икономически проблем в страната. По тази причина чл. 129, ал. 2 ТЗ следва да бъде разглеждан като „особена повелителна норма“ от българския правен ред в смисъла на чл. 46, ал. 1 КМЧП, налагаща извода, че дори при препращане към приложението на чуждо законодателство, формата на договора за покупко-продажба на дялове от капитала на дружество, регистрирано в България следва да бъде спазена, за да породи той целените правни последици на територията на Република България /Решение № 200/24.11.2021 г. по в. т. д. № 867/2021 г. на ПАС/.

Липсата на предвидено в ирландското законодателството едновременно удостоверяване на подпис и съдържание, може да бъде преодоляна съобразно чл. 84 ЗННД указващ, че българските консулски длъжностни лица в чужбина, при представянето им от български или чуждестранни граждани на частни документи, които не подлежат на вписване и които са предназначени да произведат действието си на територията на Република България, могат да удостоверяват датата, съдържанието и подписите на тези документи. Тази възможност, наред с чл. 98, ал. 6 КМЧП правят неоснователно възражението на жалбоподателя досежно хипотетичната невъзможност за осъществяване на покупко-продажбата на недвижим имот, находящ се в границите на Република България, собственост на чуждестранно лице, чрез представител, упълномощен пред нотариус в страна, чийто правопорядък не познава едновременната нотариална заверка на подпис и съдържание на частен документ.

Изложеното до тук обаче не означава, че компетентността на чуждестранен нотариус ще е принципно изключена, но създава за лицето, ползващо се от охранителния акт необходимост да докаже, че удостоверителните действия по процедурата, прилагана в чужбина по съдържанието си съответстват на резултат, позволяващ да се провери идентичността на подписаното пред нотариуса изявление на автора и текста, сертифициран като заверен публично документ. Само ако длъжностното лице може да извърши такава проверка, изисквана изрично според чл. 21 ЗТРЮЛНЦ (било то в системата на българските нотариуси, било в аналогична друга публично достъпна система или чрез данните, отразени като пряко възприети от нотариуса факти при самото удостоверяване) така сертифицирания от чуждестранен орган документ ще може да послужи за целите на регистърното производство. /Решение № 794/16.09.2019 г. по т. д. № 1370/2019 г. на ВОС/. В конкретния случай, според печата поставен върху съответното пълномощно, удостоверено е единствено, че документът е бил подписан от упълномощителя. Според апостила, поставен върху пълномощните, пък той заверява автентичността на подписа и длъжността на лицето, което е подписало публичния документ, но не и съдържанието на документа, за който е издаден.

По тези съображения, съдът достига до извод за законосъобразност на отказа, налагаща потвърждаването му. С оглед изхода на производството, в полза на АВ следва да бъдат присъдени разноски в размер на 50 лв. – юрисконсултско възнаграждение, определени на основание чл. 25а, ал. 3 от Наредбата за заплащането на правната помощ във вр. с чл. 78, ал. 8 ГПК.

С оглед на горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Отказ № 20220915222906-4/21.09.2022 г. на длъжностно лице по регистрация при Агенция по вписванията, постановен по заявление с вх. № 20220915222906/15.09.2022 г. за вписване по партия на „Мапи Оушън Естейтс“ ООД, ЕИК 102919317 в ТРРЮЛНЦ на промени в обстоятелствата: приемане на нов съдружник,

прехвърляне на дружествени дялове, вписване на нов управител и обявяване на новоприет дружествен договор.

ОСЪЖДА „Мапи Оушън Естейтс“ ООД, ЕИК 102919317, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „Бдин“ № 21 А, ДА ЗАПЛАТИ на Агенция по вписванията, с адрес на управление: гр. София, ул. „Елисавета Багряна“ № 20 сумата от **50 лв. /петдесет лева/**, представляваща юрисконсултско възнаграждение за настоящото производство на основание чл. 25, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ вр. чл. 78, ал. 3 и 8 ГПК.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Варненски апелативен съд в седемдневен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на жалбоподателя и на Агенция по вписванията.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____